

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **L. O.**
bytem P. H. 2072, U. B.
zastoupen Mgr. Markem Davidem, advokátem
sídlem Lešetín IV 777, Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: 1. E.ON Česká republika, s.r.o.
sídlem Lidická 36, Brno

2. Česká telekomunikační infrastruktura a.s.
sídlem Olšanská 2681/6, Praha

3. Z. B.
bytem J. 2071, U. B.

4. D. B.
bytem J. 2071, U. B.

5. P. B.
bytem J. 2071, U. B.

6. Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. KUZL 68961/2018, sp. zn. KUSP 61712/2018
ÚP-No ze dne 2.10.2018

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje č.j. KUZL 68961/2018, sp. zn. KUSP 61712/2018 ÚP-No, ze dne 2.10.2018 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 16 342 Kč k rukám Mgr. Marka Davida, advokáta, sídlem Lešetín IV 777, Zlín, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. KUZL 68961/2018, sp. zn. KUSP 61712/2018 ÚP-No ze dne 2.10.2018, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod, odboru stavebního úřadu, č.j. OSU/2207/17-15 ze dne 26.6.2018, kterým bylo podle § 94a odst. 5, § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), a § 9 a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, rozhodnuto o umístění stavby nazvané „Rozvoj odborného vzdělávání na Katolické odborné škole v Uherském Brodě“, tj. přístavby a nástavby budovy školy včetně přípojky dešťové kanalizace a přeložky vedení veřejného osvětlení, vedení sítě elektronických komunikací a elektrického vedení NN na pozemcích parc. č. st. x, parc. č. x, x, x, x a x v k.ú x, a současně vydáno podle § 94a odst. 5 a § 115 stavebního zákona a § 13a a § 18c vyhlášky stavební povolení pro změnu předmětné stavby.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce v podané žalobě předně namítá, že jeho odvolací námitka o narušení historického charakteru daného území předmětnou stavbou směřovala svým obsahem do závazného stanoviska dotčeného orgánu, a žalovaný tak měl postupovat podle § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), což neučinil, neboť tuto námitku sám v napadeném rozhodnutí vypořádal. K takovému postupu nebyl dle názoru žalobce oprávněn, naopak měl zaslat odvolání nadřízenému správnímu orgánu dotčeného orgánu.
3. Pokud jde o věcné posouzení narušení historického charakteru daného území včetně negativního dopadu na bytovou jednotku žalobce realizací předmětné stavby, tak žalobce namítá, že napadené i jemu předcházející rozhodnutí vycházejí z nepřezkoumatelného závazného stanoviska dotčeného orgánu státní památkové péče z roku 2008, které se nevztahuje k předmětu řízení a není ani součástí spisového materiálu. Žalovaný i stavební úřad přitom zcela ignorují odborné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Kroměříži, a to v rozporu s § 14 odst. 3 a 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „zákon o státní památkové péči“), i rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 155/2015-35 ze dne 12.5.2016. Realizací přístavby nadto dojde v sídlištním vnitrobloku ke zvýšení dopravní zátěže, neboť budou bez náhrady zlikvidována dvě parkovací místa pro zdravotně postižené, což je v rozporu s § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška“). Z fotodokumentace je dle názoru žalobce na první pohled patrné, že příjezdová komunikace ve vnitrobloku sídliště nedává prostor pro plynulý příjezd a odjezd vozidel zaměstnanců školy, rodičů dětí, údržby či zásobování a především dalších obyvatel okolních bytových domů (i žalobce). Žalovaný nevzal vůbec v potaz ani související dopady na kvalitu prostředí žalobce a ostatních obyvatel sousedních bytových domů.
4. Konečně žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť správní spis neobsahuje doklad o tom, že by stavebník ke dni vydání napadeného rozhodnutí měl zajištěn právní titul k užívání nemovitostí dotčených stavebním záměrem.
5. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce v odvolání proti obsahu závazného stanoviska nebrojil. Pokud jde o nedostatek parkovacích míst, tak žalovaný souhlasil s posouzením situace stavebním úřadem i s neaplikováním vyhlášky. K námitce nepřezkoumatelnosti žalovaný uvedl, že rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno dne 26.6.2018, tedy v době, kdy nájemní vztah trval.
7. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje ji jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

9. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Soud nejprve přistoupil k vypořádání námítky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností či vad předcházejícího správního řízení. V souladu s § 76 odst. 1 s.ř.s. soud napadené rozhodnutí zruší pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, nebo pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
11. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
12. V posuzované věci žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť dle jeho názoru správní spis neobsahuje dokument, ze kterého by vyplýval právní titul stavebníka k užívání nemovitostí dotčených předmětnou stavbou.
13. Podle § 184a odst. 1 stavebního zákona není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Není-li žadatel o povolení změny dokončené stavby jejím vlastníkem, dokládá souhlas vlastníka stavby. K žádosti o povolení změny dokončené stavby v bytovém spoluvlastnictví vlastník jednotky dokládá souhlas společenství vlastníků, nebo správce, pokud společenství vlastníků nevzniklo.
14. Podle § 184a odst. 2 stavebního zákona musí být souhlas s navrhovaným stavebním záměrem vyznačen na situačním výkresu dokumentace nebo projektové dokumentace.
15. Ze správního spisu se podává, že k žádosti o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení vedené pod č.j. OSU/2207/17 ze dne 22.11.2017 byly v rámci projektové dokumentace připojeny i situační výkresy předmětné stavby, resp. přístavby a nástavby (složka označená jako „Architektonicko-stavební řešení vypracované společností K PROJEKT Kročil a Belžík“); tyto situační výkresy však souhlas vlastníka pozemku a stavby (města Uherský Brod) neobsahovaly. Žádost současně obsahovala i dokument „Oznámení o přijatém usnesení rady města“ č.j. OMP/0437/17 ze dne 16.6.2017, ve kterém je uvedeno, že *„[r]ada města souhlasí se stavbou „Rozvoj odborného vzdělávání na KZŠ v Uherském Brodě“ (Nástavba a přístavba budovy čp. ., která je součástí pozemku p. č. st. x ul. J., U.) podle projektové dokumentace pro vydání územního a stavebního povolení zpracované společností K PROJEKT Kročil a Belžík, s.r.o., Uherskobrodská 984, 763 26 Luhačovice v březnu 2017 za dodržení podmínek ORM a TSUB, p. o., objekt bude napojen na CZT společnosti REGIO UB, s.r.o.“.*

16. Na základě uvedených skutečností dospěl zdejší soud k závěru, že napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí stavebního úřadu, není nepřezkoumatelné. Ačkoli nebyly po formální stránce naplněny požadavky stavebního zákona, neboť souhlas vlastníka nebyl vyznačen na situačním výkresu, byl k žádosti souhlas připojen, a to v oznámení ze dne 16.6.2017. V tomto oznámení přitom byla stavba dostatečně konkrétně popsána včetně projektové dokumentace. Stavební zákon přitom existenci práva pozemek či stavbu užívat – tu plynoucí z nájemní smlouvy – vydání územního rozhodnutí či stavebního povolení nepodmiňuje. Nebylo tak nutné se tímto závazkem, resp. délkou jeho trvání, blíže zabývat.
17. Zdejší soud tak přistoupil k vypořádání námitky, kterou žalobce brojí proti způsobu, jakým žalovaný vypořádal jeho odvolací námitky směřující dle názoru žalobce proti závaznému stanovisku dotčeného orgánu.
18. Podle § 149 odst. 5 správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 správního řádu neběží.
19. Strukturované odvolání žalobce ze dne 9.7.2018 sestává celkem ze sedmi bodů, přičemž žádným z nich žalobce explicitně proti závaznému stanovisku dotčeného orgánu nebrojil a ani v žalobě nespecifikuje, o jakou část odvolání se má jednat. Zdejší soud tak obdobně jako žalovaný ve vyjádření k žalobě dospěl k závěru, že žalobce má na mysli poslední bod, kterým rozporuje „*vyjádření architekta, který dal souhlas se stavbou. Budova se nachází v historickém území – neměla by se měnit její dispozice. Žádám nové vyjádření od nezávislého architekta*“. Žalovaný k této odvolací námitce v napadeném rozhodnutí uvedl, že s ohledem na skutečnost, že se předmětný záměr nachází na území městské památkové zóny Uherský Brod, byl posouzen příslušným dotčeným orgánem z hlediska souladu se zákonem o státní památkové péči a následně parafrázoval závěry „Koordinovaného závazného stanoviska“ Městského úřadu Uherský Brod, odboru životního prostředí, č.j. OZP/0602/17/Mik ze dne 24.4.2017.
20. Předně je třeba uvést, že žalobce měl precizaci odvolacích námitek věnovat jistě více pozornosti, nicméně z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný správně pochopil, jakým směrem tato odvolací námitka míří (tj. že směřuje proti obsahu závazného stanoviska ze dne 24.4.2017). V takovém případě měl žalovaný povinnost postupovat v souladu s výše citovaným § 149 odst. 5 správního řádu a vyžádat si potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Pokud tak neučinil a toliko reprodukoval závěry odvoláním „napadeného“ závazného stanoviska, pak fakticky znemožnil jeho přezkum a zkrátit tak žalobce na jeho procesních právech (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 56/2009-63 ze dne 23.9.2010); napadené rozhodnutí je proto nezákonné.
21. S ohledem na vyslovený závěr se zdejší soud nebude zabývat zbylými námitkami žalobce, neboť by takový postup byl s ohledem na navazující procesní postup podle § 149 odst. 5 správního řádu nadbytečný.

22. Zdejší soud tak uzavírá, že žalovaný se dopustil podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Žaloba je tedy důvodná a zdejší soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náhrada nákladů řízení

23. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 4000 Kč za zaplacený soudní poplatek (za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě). Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za tři úkony právní služby po 3100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif), tj. 10 200 Kč Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla k nákladům za právní zastoupení připočtena částka odpovídající DPH. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 16 342 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.
25. Pokud se žalobce domáhal přiznání náhrady nákladů řízení i za úkon spočívající v podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, tak mu soud vyhovět nemohl. Advokátní tarif umožňuje přiznat náhradu nákladů řízení za takový návrh pouze tehdy, je-li podán před zahájením řízení (§ 11 odst. 1 písm. j/ a odst. 3 advokátního tarifu), případně po jeho zahájení (§ 11 odst. 2 písm. a/ a odst. 3 advokátního tarifu). Žalobce však návrh uplatnil současně se žalobou (učinil ho součástí podané žaloby), tedy současně se zahájením řízení. V takovém případě nelze podle advokátního tarifu náhradu nákladů za tento úkon přiznat.
26. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). Nic takového se v daném případě nestalo. Vzhledem k tomu, že soud neshledal ani existenci důvodů zvláštního zřetele hodných, rozhodl tak, že osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26.3.2020

David Raus v.r.
předseda senátu